

ikke noget krav om dobbelt strafbarhed for disse forbrydelser, d.v.s. at forholdet ikke nødvendigvis skal være strafbart i den anmodede medlemsstat. Da de lovovertrædelser, der er omfattet af positiv-listen, som udgangspunkt vil være strafbare i alle medlemsstater, er betydningen af udkastet til rammeafgørelse på dette punkt navnlig, at der ikke skal foretages en indgående kontrol af, om lovovertrædelser ligeledes er strafbar i den anmodede medlemsstat.

Herudover indeholder udkastet til rammeafgørelse en række obligatoriske og fakultative afslagsgrunde, der begrænser pligten til at udlevere en lovovertræder, selvom lovovertrædelser er omfattet af positiv-listen. Det vil bl.a. være muligt at afslå udlevering, hvis den lovovertrædelse, der er omfattet af udleveringsbegæringen, helt eller delvist er begået i Danmark.

Med hensyn til lovovertrædelser uden for positiv-listen vil der som hidtil kunne stilles krav om, at forholdet er strafbart efter dansk ret, ligesom de obligatoriske og fakultative afslagsgrunde ligeledes begrænser pligten til udlevering for disse lovovertrædelser.

De væsentligste lovgivningsmæssige konsekvenser af udkastet til rammeafgørelse er, at udleveringsloven skal ændres for så vidt angår udlevering af egne statsborgere. Det bemærkes i den forbindelse, at udkastet til rammeafgørelse går videre end de ændringer af udleveringsloven, der er foreslået i lovforslag nr. L 35 af 13. december 2001 om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, våbenloven, udleveringsloven samt lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige (Gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 (2001) samt øvrige initiativer til bekæmpelse af terrorisme m.v.). Derudover vil der ikke efter udleveringsloven kunne stilles krav om dobbelt strafbarhed, hvis udleveringsbegæringen vedrører en lovovertrædelse, der er omfattet af positiv-listen. Endvidere vil udleveringsbegæring fra andre medlemsstater ikke kunne afslås under henvisning til, at anmodningen vedrører en politisk lovovertrædelse, ligesom det heller ikke vil være muligt at afslå en udleveringsbegæring under henvisning til, at anmodningen savner tilstrækkeligt bevismæssigt grundlag. Endelig vil det fremover alene være muligt at udsætte – og ikke nægte – udlevering til et andet EU-land under henvisning til humanitære grunde.

Derimod indebærer udkastet til rammeafgørelse ingen ændringer for så vidt angår domstolsprøvelsen i den anmodede medlemsstat. Det vil således fortsat være nationale regler om domstolsprøvelse i den anmodede medlemsstat, der finder anvendelse for så vidt angår afgørelser om frihedsberøvelse i forbindel-

se med udlevering og i forbindelse med afgørelsen af selve udleveringssagen.

3. Baggrunden for udkastet til rammeafgørelse

Det følger af artikel 29 i TEU, at Unionen har som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Det følger endvidere af artikel 29, at dette mål skal nås både ved at forebygge og bekæmpe organiseret og anden kriminalitet, især terrorisme, menneskehandel og overgreb mod børn, ulovlig narkotikahandel og ulovlig våbenhandel, korruption og svig, gennem tættere samarbejde mellem medlemsstaternes retlige og andre kompetente myndigheder.

Efter TEU artikel 31, litra a og b, omfatter det strafretlige samarbejde bl.a. initiativer til fremme af samarbejdet vedrørende retspleje og fuldbyrdelse af afgørelser samt lettelse af udlevering mellem medlemsstaterne.

Den 10. marts 1995 vedtog Rådet en konvention om forenklet udleveringsprocedure mellem medlemsstaterne i EU (1995-konventionen), ligesom Rådet den 27. september 1996 vedtog en konvention om udlevering mellem EU's medlemsstater (1996-konventionen). Formålet med konventionerne er bl.a. at supplere og lette anvendelsen mellem medlemsstaterne af den europæiske konvention af 13. december 1957 om udlevering (1957-konventionen) samt de to tillægsprotokoller til konventionen af henholdsvis 15. oktober 1975 (1975-protokollen) og 17. marts 1978 (1978-protokollen). Endvidere skal EU-udleveringskonventionerne lette anvendelsen af Schengen-konventionen, der i artikel 59 - 66 indeholder bestemmelser om udlevering.

På sit møde i december måned 1998 godkendte Det Europæiske Råd en handlingsplan udarbejdet af Rådet og Kommissionen med henblik på gennemførelse af Amsterdam-traktatens bestemmelser om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Et af formålene med planen er, at der gennem fælles handling inden for det politimæssige og strafferetlige samarbejde skal iværksættes en intensiveret indsats for bl.a. at forebygge og bekæmpe organiseret kriminalitet, navnlig terrorisme, menneskehandel, overgreb mod børn, ulovlig våbenhandel, korruption samt svig.

Målet skal bl.a. nås gennem et tættere samarbejde mellem medlemsstaternes politimyndigheder og de retlige myndigheder.

I forbindelse med Det Europæiske Råds møde i Tampere den 15. - 16. oktober 1999 blev rammerne for det fremtidige arbejde med henblik på gensidig an-